

Underbilag 5 til Bilag IV.

Nationalbanken i København.

København, den 11. Februar 1925.

I Skrivelse af 20. Januar 1925 — Journ. Nr. 192/24 — har Ministeriet paa Foranledning af det af Folketinget nedsatte Udvalg angaaende *Lovforslaget om Banker* anmodet Direktionen om at afgive en Erklæring over det nævnte Lovforslag, saaledes som dette foreligger for Rigsdagen.

I en Skrivelse af 3. November 1923, der foreligger trykt som Bilag H. til det Lovforslag om Banker, der fremsattes i Landstinget den 19. December 1923, har Nationalbankens Direktion redegjort for sit almindelige Syn paa Spørgsmaalet om en Revision af den nugældende Banklov. De Betragtninger, der heri er gjort gældende af mere almindelig Karakter, har for de fleste Punkters Vedkommende vedvarende Gyldighed.

I Bemærkningerne til det fornævnte Lovforslag stilledes i Udsigt, at man fra Regeringens Side i Løbet af kort Tid vilde foranstalte en mere indgaaende Undersøgelse af en Række Forhold af Betydning for Banklovgivningen. Nationalbankens Bemærkninger i fornævnte Skrivelse støttede denne Tanke, og vi mener vedblivende, denne bør være Genstand for Overvejelse. Adskillige Bestemmelser i det foreliggende Lovforslag understreger Hensigtsmæssigheden af en saadan dyberegaaende Undersøgelse til Løsning af de forskellige Principspørgsmaal, ikke mindst den, der berøres af Lovforslagets fire første Paragraffer.

Naar man saaledes i Lovforslagets § 4 foreslaar at forlade det hidtil foreliggende frie Grundlag for vor Bankvirksomheds Udvikling for at gaa over til *Koncessionssystemet*, hvorved nye Bankers Oprettelse bliver afhængig af Tilladelse fra det offentliges Side, da maa en saadan principiel Forandring formentlig i alt Fald betinge en grundig Overvejelse af de Hensyn, der kan motivere en saadan Nyordning, samt en Paavisning af, at Bestemmelsen er begrundet ved Forhold i den hidtil foreliggende Udvikling. Selv om der ikke tilstræbes nogen egentlig Monopolisering for de nu bestaaende Institutters Vedkommende, er Udelukkelsen af den frie Konkurrence paa Bankomraadet dog en saa betydelig Forandring i de bestaaende Forhold, at det ikke kan synes rimeligt at foretage en saadan uden som Baggrund for denne at have meget afgørende Hensyn i den forudgaaende Udvikling.

Ligeledes synes Spørgsmaalet om *Adgangen til at udøve Indlaansvirksomhed*, som man har foreslaaet en almindelig Løsning af i det her foreliggende Lovforslag, at kræve nærmere Overvejelse. Med Rette blev det Spørgsmaal — „hvortidt Modtagelse af Indskud fra en ubestemt eller skiftende Kreds af Personer bør forbeholdes de under offentlig Tilsyn staaende Banker og Sparekasser“ — i Bemærkningerne til Lovforslaget i Rigsdagssessionen 1923—24 henvist til det Omraade, der særligt krævede den omtalte mere indgaaende Undersøgelse; sikkert vil det ogsaa af Hensyn til bestaaende Interesser for private Bankiers,